

x Proditor. Hic scias, quod veneno occidens dicitur proditorie occidere, vt per Marfil. in fin. rub. ff. de sicar. quem refert, atq; sequitur pract. Car pag. mibi 22. num. 99. *Guich.*

105 Proditor. Adde, quod tripliciter dicitur quis proditor. Primo qui prodit Principem, vel Remdubl. Secundo qui prodit socium, vel amicum occidendo, vel vulnerando. Tertio qui prodit quem in fide suscepit. Ita Bald. consil. 161. numer. 3. volumine quarto. Adde Bart. in l. respiciendum, §. deliquit, ff. de pen. Guid. Pap. question. 191. numero quinto. *Guot.*

Proditor. Dicitur tribus modis Bald. consil. 391 lib. 8. num. 3. Decian. in tract. crim. tom. 2. libr. 7. c. 29. §. 3. Farin. q. 113. prima inspect. numer. 4. vol. 1. *Rof.*

Proditor. Adde quot modis dicatur proditor, & quae sint signa proditoris Luc. de pen. in leg. feruum domini, Cod. de adult. lib. 10. vide etiam supra §. homicidium, versic. proditorie, & secundum Bald. consil. 361. lib. 4. proditor tripliciter sumitur, 1. qui prodit Principem, vel rempublicam; secundo qui prodit socium, vel amicum occidendo: tertio, qui prodit eum, qui in fide illum suscepit, & idem Bald. in l. r. colum. 7. quibus modis feud. amit. dicit, quod offendens 107 sine causa, & diffidatione occidit eum, qui de ipso tunc confidebat, dicitur proditorie interficere, & idem tenet Barlat. in consil. 216. numer. 142. vol. 2. & etiam dans venenum proditor est, secundum Bald. in consil. 210. vol. 4. & Boff. in tit. de homic. num. 14. & ad praedicta nouissime per Farin. in q. 18. num. 73. cum seq. Et quando quis dicatur proditorie occidere, vide etiam Affi. in decis. 263. numer. 64. & de istis tribus speciebus proditoris lausissime habetur per Decian. in tract. crim. lib. 7. cap. 29. tom. 2. & in c. 31. habetur de penis proditorum. *Barata.*

y Seditio auctor. Quid sit seditio, & quis dicatur seditiosus, vide per pract. Carrer. pag. 51. col. 1. & 2. Boff. & Bonif. tit. de seditio, & qua pena puniatur, & idem de agentibus, & 107 consentientibus, atq; adhibentibus opem, & auxilium. Item si a testimonio repellitur, de omnibus vide ibid. per Carrer. pag. 51. & seq. col. 1.

Seditio auctor. Dec. in tract. crim. tom. 2. lib. 7. cap. 19. Boer. in tract. de seditiosis, §. 7. num. 52. 53. Capy. decis. 130. num. 3. & seq. Farin. q. 113. inspect. 5. num. 176. vol. 4. & maxime num. 193. & 197. *Rof.*

Seditio auctor. Adde si uidentur Carrer. in pract. crim. in l. obseruare numer. 97. & Boff. in tit. de seditio, & qui sint seditiosus, qua pena puniatur, quando concitatur contra officialem, & quando voto videntur tendere ad bonum, tamen dicuntur ad malum finem, & ad concitandum, rumorem; vide omnino Capy. decis. 130. & Boer. in tract. de seditiosis, & 109 quomodo intelligendum sit statutum, quod indicit pena capitale contra turbantem pacificum statum Ciuitatis, &

Menoch. de arbitr. iud. cas. 266. numero quinto, & in cas. 394. numer. 78. dicit pena seditioem concitantium esse arbitrariam, & de penis contra turbatores pacis tam de iure ciuili, quam de iure canonico, & de iure Regni Neapolit. late habetur per Fab. de Monteleone in praxi sua arbitr. part. 4. numer. 879. cum sequentibus, & ibi etiam de specialibus contra turbatores pacis: & etiam pena eius, qui in ciuitate turbulenter, & seditiose se gerit; illa est, quod a quolibet Ciuitate, leg. capitalium §. solet ff. de penis, & Boff. in tit. de penis in fin. *Barata.*

z Seipsum occidere volens. Adde hic in tali materia, qua melius, quam alibi scribitur Etic. lib. 5. cap. fin. ibi virum autem quis libi iniuriam facere possit; & dum hic dicitur volens occidere, intelligitur, quod non tamen puniatur per voluntate solam nisi sequatur effectus; Decian. in l. Non vult haeres numero quarto, ff. de reg. iur. intra quaestione 92. versicul. Scias tamen. *Drogb.*

Seipsum occidere volens. Adde, quod Plaz. a lib. 1. delictorum, capitulo 23. numero 13. Nihilominus stante generali consuetudine, quod conatus non puniatur nisi sequatur effectus, vt dixi infra quaest. 92. forte contrarium esset dicendum in practica, prout etiam se in facti contingencia consuluisset Carrer. in pract. crim. fol. 230. numer. 127. in quodam se suspendere volente, qui tamen concursu hominum viuis euasit. Occidens autem seipsum mortitur intestabilis, quia scilicet rumpitur, & annullatur omnem testamentum prius ad eum factum. Et est communis opinio, vt dicit Guliel. de Benedic.

seipsum interfecerit; & Decian. in tract. crim. lib. 9. cap. 1. cum multis alijs seq. vbi lausissime hanc materiam tractauit, nec licet mulieri seipsam interficere, vbi etiam castitas periclitatur, vt per Archid. in cap. non est. 23. q. 5. & ibi in cap. si non licet, quod triplici ratione tamen licet seipsum interficere. Nec etiam ex causa religionis martyrij ratione in fidei testimonium, nec ob euitandum stuprum, vel aliud quodcunque peccatum, ita tradit Couar. var. resol. libro primo, cap. 2. sub. num. 9.

Item si adde, quod si aliquis reperitur laqueo, suspensus, non praesumitur, quod seipsum occiderit, sed fiscus tenetur probare, quod sibi mortem conscieuit, vt per Soc. iun. consil. 51. vol. 1. & Plot. in consil. 130. num. 8. inter consil. crim. diuers. vol. 1. magna impress. *Barata.*

a Et ideo licet talis. Vide sup. q. 51. versic. sed hic inciditur quaero. Decian. in tract. crim. to. 2. lib. 9. cap. 1. & trib. seqq. Farin. volum. 5. quaest. 128. part. 1. & part. 2. numer. 47. & alijs sequentibus. *Rof.*

Occidens. Nota, quod occidens seipsum alienius criminis, vel sceleris reus existens, puniatur in publicatione bonorum, nisi heredem haberet. toto titulo, ff. de bonis. eor. qui sibi mort. consciu. ita tenent Iacob. de Rauen. & Petr. de Bellapertic. in l. 2. C. qui testament. fac. poss. Ioann. Igneus in l. 1. §. si tibi. numer. 109. ff. ad Sylle. Contrarium tamen videtur tenere Bartol. in leg. prima, §. fin. ff. de bon. damnat. & in l. 1.

ff. de bon. eor. qui ant. senten. mor. sibi consciu. per Auth. bon. damnatorum C. de bon. damnat. Et hec publicatio bonorum non ipso iure, sed per sententiam fieri debet. In fraudibus contra turbatores pacis: & etiam pena eius, qui in ciuitate turbulenter, & seditiose se gerit; illa est, quod a quolibet Ciuitate, leg. capitalium §. solet ff. de penis, & Boff. in tit. de penis in fin. *Barata.*

z Seipsum occidere volens. Adde hic in tali materia, qua melius, quam alibi scribitur Etic. lib. 5. cap. fin. ibi virum autem quis libi iniuriam facere possit; & dum hic dicitur volens occidere, intelligitur, quod non tamen puniatur per voluntate solam nisi sequatur effectus; Decian. in l. Non vult haeres numero quarto, ff. de reg. iur. intra quaestione 92. versicul. Scias tamen. *Drogb.*

Seipsum occidere volens. Adde, quod Plaz. a lib. 1. delictorum, capitulo 23. numero 13. Nihilominus stante generali consuetudine, quod conatus non puniatur nisi sequatur effectus, vt dixi infra quaest. 92. forte contrarium esset dicendum in practica, prout etiam se in facti contingencia consuluisset Carrer. in pract. crim. fol. 230. numer. 127. in quodam se suspendere volente, qui tamen concursu hominum viuis euasit. Occidens autem seipsum mortitur intestabilis, quia scilicet rumpitur, & annullatur omnem testamentum prius ad eum factum. Et est communis opinio, vt dicit Guliel. de Benedic.

seipsum interfecerit; & Decian. in tract. crim. lib. 9. cap. 1. cum multis alijs seq. vbi lausissime hanc materiam tractauit, nec licet mulieri seipsam interficere, vbi etiam castitas periclitatur, vt per Archid. in cap. non est. 23. q. 5. & ibi in cap. si non licet, quod triplici ratione tamen licet seipsum interficere. Nec etiam ex causa religionis martyrij ratione in fidei testimonium, nec ob euitandum stuprum, vel aliud quodcunque peccatum, ita tradit Couar. var. resol. libro primo, cap. 2. sub. num. 9.

Item si adde, quod si aliquis reperitur laqueo, suspensus, non praesumitur, quod seipsum occiderit, sed fiscus tenetur probare, quod sibi mortem conscieuit, vt per Soc. iun. consil. 51. vol. 1. & Plot. in consil. 130. num. 8. inter consil. crim. diuers. vol. 1. magna impress. *Barata.*

a Et ideo licet talis. Vide sup. q. 51. versic. sed hic inciditur quaero. Decian. in tract. crim. to. 2. lib. 9. cap. 1. & trib. seqq. Farin. volum. 5. quaest. 128. part. 1. & part. 2. numer. 47. & alijs sequentibus. *Rof.*

Occidens. Nota, quod occidens seipsum alienius criminis, vel sceleris reus existens, puniatur in publicatione bonorum, nisi heredem haberet. toto titulo, ff. de bonis. eor. qui sibi mort. consciu. ita tenent Iacob. de Rauen. & Petr. de Bellapertic. in l. 2. C. qui testament. fac. poss. Ioann. Igneus in l. 1. §. si tibi. numer. 109. ff. ad Sylle. Contrarium tamen videtur tenere Bartol. in leg. prima, §. fin. ff. de bon. damnat. & in l. 1.

ff. de bon. eor. qui ant. senten. mor. sibi consciu. per Auth. bon. damnatorum C. de bon. damnat. Et hec publicatio bonorum non ipso iure, sed per sententiam fieri debet. In fraudibus contra turbatores pacis: & etiam pena eius, qui in ciuitate turbulenter, & seditiose se gerit; illa est, quod a quolibet Ciuitate, leg. capitalium §. solet ff. de penis, & Boff. in tit. de penis in fin. *Barata.*

z Seipsum occidere volens. Adde hic in tali materia, qua melius, quam alibi scribitur Etic. lib. 5. cap. fin. ibi virum autem quis libi iniuriam facere possit; & dum hic dicitur volens occidere, intelligitur, quod non tamen puniatur per voluntate solam nisi sequatur effectus; Decian. in l. Non vult haeres numero quarto, ff. de reg. iur. intra quaestione 92. versicul. Scias tamen. *Drogb.*

Seipsum occidere volens. Adde, quod Plaz. a lib. 1. delictorum, capitulo 23. numero 13. Nihilominus stante generali consuetudine, quod conatus non puniatur nisi sequatur effectus, vt dixi infra quaest. 92. forte contrarium esset dicendum in practica, prout etiam se in facti contingencia consuluisset Carrer. in pract. crim. fol. 230. numer. 127. in quodam se suspendere volente, qui tamen concursu hominum viuis euasit. Occidens autem seipsum mortitur intestabilis, quia scilicet rumpitur, & annullatur omnem testamentum prius ad eum factum. Et est communis opinio, vt dicit Guliel. de Benedic.

seipsum interfecerit; & Decian. in tract. crim. lib. 9. cap. 1. cum multis alijs seq. vbi lausissime hanc materiam tractauit, nec licet mulieri seipsam interficere, vbi etiam castitas periclitatur, vt per Archid. in cap. non est. 23. q. 5. & ibi in cap. si non licet, quod triplici ratione tamen licet seipsum interficere. Nec etiam ex causa religionis martyrij ratione in fidei testimonium, nec ob euitandum stuprum, vel aliud quodcunque peccatum, ita tradit Couar. var. resol. libro primo, cap. 2. sub. num. 9.

Item si adde, quod si aliquis reperitur laqueo, suspensus, non praesumitur, quod seipsum occiderit, sed fiscus tenetur probare, quod sibi mortem conscieuit, vt per Soc. iun. consil. 51. vol. 1. & Plot. in consil. 130. num. 8. inter consil. crim. diuers. vol. 1. magna impress. *Barata.*

a Et ideo licet talis. Vide sup. q. 51. versic. sed hic inciditur quaero. Decian. in tract. crim. to. 2. lib. 9. cap. 1. & trib. seqq. Farin. volum. 5. quaest. 128. part. 1. & part. 2. numer. 47. & alijs sequentibus. *Rof.*

Occidens. Nota, quod occidens seipsum alienius criminis, vel sceleris reus existens, puniatur in publicatione bonorum, nisi heredem haberet. toto titulo, ff. de bonis. eor. qui sibi mort. consciu. ita tenent Iacob. de Rauen. & Petr. de Bellapertic. in l. 2. C. qui testament. fac. poss. Ioann. Igneus in l. 1. §. si tibi. numer. 109. ff. ad Sylle. Contrarium tamen videtur tenere Bartol. in leg. prima, §. fin. ff. de bon. damnat. & in l. 1.

41 Transfuga punitur pena mortis. si quis aliquid ex metallo. S. transfuga. ff. de penis. Quod intellige, vt procedat, quando illud dolose fecit: alias autem mitius esset puniendus, vt in casu in quo consuluit Gram. rot. 10. Scias autem, & in hoc delicto de iure communi punitur conatus, etiam si non sit consumatus effectus: nam (secundum aliquos) liber homo, si fuerit inuentus fugere ad hostes, punitur pena mortis. Et hanc esse communem opin. attestatur Bolenc. in repet. l. capitalium, §. famosos, nu. 8. ff. de pen. Seruus tamen, qui inuentus est fugere ad hostes, non punitur ultimo supplicio, sed pede tantum debilitatur, vel in metallum damnatur, vt videtur tex. in l. si fugitiui, C. deseruit. fugit. quod est mirabile, vt scilicet detur casus, in quo in pari delicto mitius puniatur seruus, quam liber homo. Sed certe quicquid dicat Bolenc. hac opi. non est vera, neq; communiter tenetur, vt attestatur Cap. in d. l. si fugitiui, post num. 4.

42 Tutor, qui corrumpit pupilam, cuius est tutor, punitur pena capitis, vt dixi supra hoc eodem lib. §. Fornicatio versic. cum pupilla.

43 Vastatores, & incisores vinearum, & arborum, puniuntur pena mortis, vt latrones, est tex. in l. 2. & ibi gl. vnica. ff. arborum fur. casarum. Hoc tamen pena apud nos non seruatur, sed Senatus illos condemnat pena extraordinaria, non modo quando sunt in carceribus detenti, sed etiam quando sunt contumaces: & in specie iussit quosdam condemnari in contumacia pro incisione vitium in tribus ieiunibus finis, et in damnis versus partem, vltimo Iulij 1557. P. N. Et alijs etiam quidam Bartolomeus Massinus, qui vites incidere, fuit iussus fustigari, vltimo Aprilis 1549. Et quidam Franciscus Passallus in contumaciam condemnatus fuit ad tritremes per quinquennium, 6. Setemb. 1554. A. C.

44 Venenum malum scienter faciens, aut dans ad aliquem occidendum, punitur pena capitis, de quo dixi in d. §. homicidium, versic. punitur etiam.

Venenum.) Adde, quod dans venenum non solum habet animum occidendi deliberatissimum, verum etiam proditor
 *120 ¶ est, vt de se patet, & not. Bald. consil. 210. lib. 1. & tradit Boss. in tit. de homic. numer. 14. quod & dixi supra in additione proditor. *Gl. b.*
Venenum malum.) Ad
 121 de, quod si venena mala proprie dicuntur, quae sunt facta hominis necandi, aut agrotandi causa; bona autem, siue non mala venena dicuntur ea, quae non sunt composita ad necandum, vt sunt pocula amatoria. leg. 3. §. adiecto autem, ff. ad leg. Corn. de fisci. & l. si quis aliquid, §. qui abortionis, ff. de pœnis, & Girland. in tractat. de fortileg. capitulo quinto, numer. 7.
 122 Item adde, quod si dictionis veneni, ex vulgari consuetudine loquendi, solet fieri interpretatio de malo veneno ad mortem inferendam, vt per Felyn. in capitul. super his numer. 10. de accusat. & Alciat. in leg. qui venenum, ff. de verb. signific.
 123 Item adde, quod si dans venenum, non solum habet animum occidendi deliberatissimum, sed etiam proditor est, Bal. consil. 210. volum. 4. quem refert, & sequitur Boss. tit. de homicidio numer. 14. hinc plus est, si hominem veneno occidere, quam gladio, C. de malef. & math. & sic qui venenat, & duo delicta committit, videlicet homicidij, & proditoris, quia venenum per illos datur, de quibus homo confidit. Ioann. de Lignano in consil. 20. numer. 11. inter consil. crimin. diuers. tomo primo, paræ impressionis, & dicit Grammat.
 126 in voto 3. numer. 1. quod crimen si veneni est detestabile, & execrandum, ac longè grauius homicidio, & quomodo possit cognosci, quod si quis fuerit venenatus, & quib. indicijs, & quomodo probetur Boss. in tit. de delict. numer. 6. Franc. Casso. in tract. suo malef. cap. 4. Foller. in pract. crim. in ver. capiat informationem nume. 6. & in ter. Item quod fororem venenauit, Gomez de delict. cap. 20. num. 11. & latè per Mascard. de probat. concl. 134. num. 7.
 128 Item adde, quod si in hoc crimine veneni, cum sit delictum atrocissimum, & occultum, Iudex debet esse promptior ad torquendum, Bal. in l. 3. C. de Episc. aud. & Afflic. in consil. mala noxia num. 3. & praesumptiones, ac coniecturæ non solum ad torturam sufficiunt, sed etiam ad condemnationem, Alex. consil. 24. vol. 2. Barba. consil. 23. col. 8. vol. 2. & Grammat.
 129 not. 3. num. 3. & quæ si indicia sufficiunt ad torturam contra vxorem, quæ tentauit venenare maritum, vide Paul. de Cass. in vlt. consil. primi uoluminis incip. uisa inquisitione.
 130 Item adde, quod si præbens venenum, si mors non sequatur, non debet puniri pena mortis, Grammat. consil. 36. numer. 12. & decis. 2. num. 33. & vide etiam Menoch. de arbit. iud. casu. 360. num. 45. Sed hoc debet intelligi secundum dignitatem, & qualitatem personarum, ita limitat Fab. Monteleon. in praxi arbit. 4. part. numer. 687. in si quem sequuntur addent. ad Bertaz. consil. 57. in littera D. & ideo in Principe esset crimen læsæ Maiestatis, & pena mortis esset puniendum ob solam attentionem, vt consiluit Barfiac. consil. 147. per totum, & hinc est, quod Senatus Mediolani condemnauit ad mortem concubinam cuiusdam Magistri Petri, vt attestat Boss. in tit. de homicid. num. 13. & hoc, vt Domini à seruis suis redderentur securi; idem consiluit Vulpell. in consil. 145. in causa cuiusdam famuli, qui venenum Domino suo præbuerat, vt pena mortis puniretur, etiam quod mors sequuta non fuisset, & si maritus dederit venenum vxori, licet enaserit, tenetur de parricidio, Bar. in l. 1. in fine ff. de parricid. & Carr. in pract. crim. §. homicidium cl. 1. nu. 151. & idem esset in filio, qui voluisset venenare patrem, Gomez. de delict. c. 3. nu. 7.
 131 Item adde, quod si vendens scienter venenum malum punitur ad mortem, si sequutum sit homicidium, secus autem pena arbitraria, etiam si ex statuto tractant aliquem occidere pena mortis imponeretur, ita consiluit Collegium Bonon. in consil. 41. inter consil. crim. diuers. vol. 1. quam refert, & sequitur Menoch. de arbit. iud. casu 359. & aromatarius vendens venenum malum personis probis; & non suspectis excusatur, vt ait Arno. in dialogo 44.
 132 Item adde, quod si in Regno Neapolit. adest const. Quicquid toxicum, qua punitur pena furcæ, tenens, vel vendens malum venenum ad nocendum; quæ constitutio intelligitur, quando mors sequuta fuisset, vt per Carrer. in pract. crimin. §. Homicidij cl. primo, numer. 97.
 133 Item adde, quod si in statu Ecclesiastico per constit. Marchiz libro quarto, caput 68 datur venenum malum, & dolose vendentes, pena mortis puniuntur, si aliquis mortuus fuerit, & ignorant vendentes (etiam morte sequuta) penam homicidij non dolose commissi incurrunt, & si mors interuenit, pena legali puniuntur.
 134 Item adde, si statutum extaret, quod si quis voluerit venenare aliquem, pena mortis mulctetur, debet intelligi, si mors sequuta fuerit, Crem. singulari 49. Corn. consil. 202. num. r. Capol. consil. vlt. & Carrer. in pract. crim. §. homicidij cl. r. num. 97.
 135 Item adde, quod si in hoc crimine veneni sex specialia accumulauit Fab. Monteleon. in praxi arbit. parte quarta, numer. 689.
 136 Item adde, quod si accipiens pecuniam, vt aliquem venenaret, pena mortis est puniendus, etiam non dato veneno, ita consiluit Io. de Lignano in consil. 20. per totum inter consil. crim. diuers. paræ impressionis vol. 1. conuariat autem tenuit Corn. in consil. 202. numer. 1. vol. 1. licet statutum disponeret quod si quis committeret homicidium, vel committi mandauerit, uel pro homicidio committendo depositum fecerit, morte puniatur, & sic in fortioribus terminis, sed defendendo opinionem Lignano, posset dici, quod sicut est maius delictum occidere veneno, quam gladio. l. C. de Malef. & meth. ita maius assassinium est accipere pecuniam pro venenando, quam cum telo interficendo, eo maxime, quod occidendus, si cum armis insultatus fuerit, forsitan posset defendere, uel alio modo euadere, & aliquando assassinus remanet captus, uel interfectus, & facilius hoc modo detegitur delinquens, quæ ita non possunt occurrere in assassino venenante; & ideo plus est sciendum in hac assassinij specie, quam in illam, quæ cum armis committitur; tamen negari non potest, quin pecuniam accipiens pro venenando, leuico sit suspendendus, si ad actum proximum deuenerit, etiam quod homicidium non sequatur, ut sit in assassino tentante occidere cum gladio, Capic. decis. 155. & D. Clar. supra in §. Assassinium uersificias etiam, & ita quoque uidetur tenere, Corn. in d. consil. 202.
 137 Item adde, quod si mulieres magis, quam uiri sunt suspectæ de ueneficio, ut inquit Canthuncula in topicis in loco ab adiunctis pag. 68. Et Hippol. Bonacossa in q. crimin. statuit, in 138 uer. venenum circa fin. & ad hoc optime, facit illud tri notabile exemplum, quod cum apud Romanos uenenadi crimen penitus esset incognitum, exiitente Fabio Maximo ædili, data per eum fidei cuiusdam ancilla ab illa reuelata fuerunt centum septuaginta matronæ, quæ tali pessimo ueneno utebantur, & omnes damnatae fuerunt, ut refert summatus Valerius Maximus libro secundo, caput. 5. ex Liniio libr. 8. fol. mihi 94. Baiard.
 139 Violator sepulcrorum.) Decian. in tractat. crim. tom. 1. lib. 6. c. 39. & 5. sequent. Farinac. tit. de delict. & pœn. q. 70. numer. 114. & alijs sequent. Ros.
 Violator sepulcrorum.) Adde si de penis violatorum sepulcrorum Menoch. de arbitrium iudicium cas. 387. ubi, plene etiam, quando agitur ciuilitate, & ibi ponit multos casus; uide

vide etiam omninò Fatinac. nouiter impress. variarum quæst. quæst. 20 numero 114. cum sequent. ubi latissime quibus penis puniantur extrahentes caduera ex sepulchris, vel eorum ossa, vel caduera mortuorum spoliates, vel sepulchra demolientes, & deuastantes, vel caduera offendentes, vel caput cadauerum amputantes, uel impediens ne sepeliantur, vide etiam Dec. in tract. crim. lib. 6. capit. 42. 43. & 44. ubi quibus modis sepulchra uiolentur, & quibus penis violatores

141 puniantur, & de excusationibus si violantium, & in Regno Neapol. spoliatis mortuum ultra penas impostas à iure com
 142 muni incurrit penam manus, si per constitutionem, si quis aliquem occisum, quæ est ultima, & ibi Afflic. per quem habetur etiam, an liceat Carnifici spoliare suspensum pannis, & uestibus, & forudicatum mortuum; & quibus penis spoliatis suspensum sit puniendus, Iacob. de Beluif. in pract. crimina. in rubr. de furtis, col. 7. Baiard.

QVÆSTIO LXIX.

Membri amputatio quibus casibus à lege imponatur.

S V M M A R I A. Ex Claro.

- 1 De pena amputationis membri. Et an esset hæc pena cognita de iure Digestorum. ibid.
 - 2 Et an dicatur pena capitalis.
 - 3 Et quæ dicantur proprie membra.
 - 4 Si aliquis sit condemnatus simpliciter in amputatione manus in qua manus sit condemnatio exequenda. Et quid si habeat vnam manum aridam, ibid.
 - 5 Et quid si non habeat nisi vnam.
 - 6 Casus, in quibus imponitur à iure pena amputationis membri, qui sint.
- Ex Additionibus.
- 1 Pena membri intelligitur de amputatione manus,

- 2 Artifex debilitatus in digito particulari, an dicatur debilitatus in membro, remissiuè.
- 3 Barba an sit membrum. & nu. 9.
- 4 Statutum, de abscindente membrum, an habeat locum in barba. ibidem.
- 5 Et an in membro mutili, ibidem.
- 6 Et quid in digito, si eius abscissione fiat arida tota manus.
- 7 Nafus, auricula, & oculus nõ veniunt appellatione membri, licet maior pena in offendentes prædicta imponatur propter deformitatem. ibidem.
- 8 Deformitas quomodo est metur, remissiuè.
- 9 Membrum debilitatum differt à deturpato.
- 10 Et quando dicatur debilitatum, vel amputatum.
- 11 Condemnato ad amputationem manus quæ manus sit amputanda.
- 12 Statuto imponente penam manus, cum qua percussit, debet in articulis poni, qua manu fuerit facta percussio.
- 13 Iudex potest commutare penam membri, si condemnatus sit na debilis, quod moreretur.
- 14 Et quid si reus nullam manum habeat, & crimen penam manus requirat.
- 15 Vulneras cū armis prohibitis in Regno Neap. puniatur manu.

ADDITIONES, Ad Quæst. LXIX.

QVÆST. LXIX.

SUCCESSIVE videamus.] Farin. ut de delict. & pœnis, quæst. 19. volum. 1. num. 26. Ross.
 Quæro igitur in primis.] Adde, quod si ubi de iure communi pro aliquo delicto imponitur pena membri, intelligitur de manu, per text. in authen. ut null. iud. §. ultim. & ibi Doctor. Baiaz.
 Proprie loquendo.] Adde supra quæstion. 67. uers. 1. in princip. Dec. in l. semper in obscuris, numero nono, & decimo, ff. de regul. iur. Capitalis ite causa differt à criminali, ut per Capycium decisio ne 127 num. 3. ad mediū, quia reus edere non cogitur in causa capitali, secus autem in mera criminali, vt ibidem; Contrarium tamen in causa criminali, sed pecuniaria uide supra quæstionem 27. uersific. sed hic incidenter. Drog.
 Itē quæro.] Farinacius tit. de delict. & pœn. dicit quæstione decima.

Successive videamus de pena amputationis membri, que quidè olim nõ imponebatur, vt dicit Anan. in capitulo 1. numero 1. in fine de collus. deteg. nam (secundum eum) leges antiquæ non volebant homines esse inuites, & vt essent apti solummodo ad comedendum, & nõ ad laborandum. Hæc igitur pena non erat cognita de iure Authenticorum. Et ita dicit Doctores, teste Anan. in cap. in Archiepiscopatu, post num. quartum, de rapt. ubi tamen ipse ostendit, quod erat etiam tempore legis 12. tab. vt ibi. Hanc etiam opin. quod hæc pena abscissionis membri non esset cognita de iure antiquo, attestatur esse communem, Curt. iun. in l. Imperium, nu. 37. ff. de iurisdi. omni. iud. quem refert Don. Anton. de Padilla in l. transigere, post numer. 8. C. de transact.
 Quæro igitur in primis, Iul. Clar. Sent. Pract. Crim.

Numquid amputatio membri dicatur pena capitalis. Respondeo, quod proprie loquendo non potest dici pena capitalis: & ita receptum est, vt dicit Alciatus in l. licet capitalis, in fine princip. ff. de verb. signif.
 Item quæro, quæ dicantur proprie membra. Respondeo, quod membra proprie dicuntur illa, quibus diuerso, ac proprio officio Corpus mouetur. Ita dicit Bartolus in l. publicorum, numero decimotertio, ff. de public. iudic. quæ in Doctores communi consensu sequuntur, vt dicit Plaza libro primo delict. cap. 25. nu. 7. Hanc etiam dicit esse communem opin. Didac. in repet. Clem. si furiosus, fol. 321. post num. 8. de homic. Hinc inferitur, quod digitus non est membrum. Ita dicit Bart. in l. non sunt liberi, ff. de statu homin. quam doct. semper doct. secuti sunt, & magni faciunt, vt dicit Aug. ad Ang. de malef. in verb. Membrum prædictum, nu. 9. & est communis opi. vt ait Didac. in loc. præall. uersific. 3. ab eadem. Et ideo statutum puniens abscinden-

nona Volum. primo, nu. uigesimotertio, ubi quid sit membrum, & quid appellatione membri ueniat, & quid de digito, numer. 24. Ross.
 Et ideo statutum.) Adde, si quod si Artifex fuerit debilitatus in digito utente principaliter, an dicatur debilitatus in membro. Felyn. in c. ego etiam num. 6 de iure iur.
 Item adde, si quod barba in homine est membrum, & ob id incidens barbam, tenetur pena, qua plectitur is, qui membrum alicui abscidit secundum Baldum in l. reos, numero 6. C. de accusat. Et quid si abscinderet membrum inutile, utputa, si alicui effunderet oculum, obscuratum, an teneatur pena statuti plectentis offendentem in membro, uide Alber. de Rolat. de statu. quæstione 25. in repet. in l. fed, & si pupillus, §. præscribere, ff. de instit. act. ubi uidetur tenere per illum textum, quod sic, sed ibi dicit Rayn. Guliel. tenere contra per l. 3. uer. ideo ff. arbor. furt. castet & nõ in auth. sed nouo iure, C. de seru. fugi. & de hoc uide etiam Baldum in leg. 1. C. c. in fin.